

คู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช

Handbook of Thai Vocabulary Guide for Yaowaraj Tourism

ตรึงตา แหลมสมุทร^{1*} และ บวรรัตน์ ลาวัณย์เลิศสกุล²

Received: March 10, 2021, Accepted: April 20, 2021, Published: April 30, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนในย่านเยาวราช เพื่อสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในบริเวณถนนเยาวราช ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบคู่มือ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช ผลการวิจัยพบว่า คู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช มีเนื้อหา และภาษา อยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านรูปแบบการนำเสนออยู่ในระดับดี ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อคู่มือศัพท์ภาษาไทยภาษาไทยเบื้องต้นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมดีมาก

คำสำคัญ: คู่มือศัพท์ภาษาไทย การท่องเที่ยว ถนนเยาวราช

Abstract

The purposes of this study were to collection data of tourist area in Yaowaraj community and created handbook of Thai vocabulary guide for Yaowaraj tourism. The sample was 50 foreign tourists in Yaowaraj Street of the 2016 academic year. The research instruments were model evaluation on handbook and attitude questionnaire of foreign tourists on handbook of Thai vocabulary guide for Yaowaraj tourism. The results of the study revealed that the handbook of Thai vocabulary guide for Yaowaraj tourism have the excellent content and language usage. In parts of presentation format is good. The foreign tourist's attitude towards using the handbook of Thai vocabulary guide for Yaowaraj tourism was very good.

Keywords: Handbook of Thai vocabulary, Tourism, Yaowaraj Street

^{1,2}คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

*Corresponding author, e-mail: Trungta.lam@rmutr.ac.th

1. ที่มาและความสำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในระยะต้นจนถึงฉบับที่ 8 นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ แล้ว ยังมีวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วย โดยมุ่งหวังที่จะอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากร สิ่งแวดล้อมศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และโบราณสถานวัตถุต่างๆ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในชุมชนเก่าแก่ ที่มีวิถีชีวิตดั้งเดิมมานาน

แหล่งชุมชนชาวจีนที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดในประเทศไทย คือ ถนนเยาวราช ซึ่งเป็นถนนที่สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โครงการถนนอำเภอสำเพ็งเป็นนโยบายสร้างถนนในท้องที่ที่เจริญแล้วเพื่อส่งเสริมการค้าขาย โดยมีสำเพ็งเป็นย่านการค้าที่เจริญมากแห่งหนึ่ง นอกเหนือจากบริเวณถนนเจริญกรุง ถนนจักรวรรดิ ถนนราชวงศ์ ถนนอนุวงศ์ และอื่นๆ ทำให้มีพระราชดำริที่จะสร้างถนนให้มากขึ้น ซึ่งถนนเยาวราชเป็น 1 ใน 18 ถนนที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ (ขณะดำรงพระอิสริยยศพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ) เสนอให้สร้างขึ้น

ถนนเยาวราชเป็นถนนเก่าแก่ที่ตัดผ่านใจกลางย่านเยาวราช และได้รับการกล่าวขานขนานนามว่าเป็น "ถนนสายมังกร" ย่านเยาวราชเป็นชุมชนจีนที่สะท้อนให้เห็นทั้งในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี วัดวาอาราม ร้านอาหาร แหล่งขายสินค้า รวมไปถึงวิถีชีวิตของชนชาวจีนที่มาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนบริเวณนี้มาตั้งแต่สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ จนทำให้เยาวราชเป็นแหล่งท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งที่สามารถดึงดูดได้ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ ดังนั้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงทุกซอกทุกมุมในย่านเยาวราชได้อย่างสะดวกสบาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและจัดทำคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชโดยแสดงเส้นทางการท่องเที่ยวในถนนเยาวราชอย่างชัดเจน พร้อมด้วยคำศัพท์ภาษาไทยควบคู่ไปกับภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้สามารถท่องเที่ยวด้วยตนเองในถนนเยาวราชได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น

การสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช ในครั้งนี้ มุ่งเน้นถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยตนเองในชุมชนถนนเยาวราช รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวและชุมชน เพื่อการเผยแพร่และรักษาวิถีชีวิตของชุมชนอย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่ประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

รวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนในย่านเยาวราช เพื่อสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช

3. ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ประวัติความเป็นมาของถนนเยาวราช ถนนเยาวราชเป็นถนนสายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีระยะทางตลอดเส้นทางประมาณ 1 กิโลเมตร ลักษณะของถนนทอดตัวคดเคี้ยวเปรียบดั่ง "ถนนสายมังกร" สองข้างทางของถนนประกอบไปด้วยแผงลอย ร้านค้า ป้ายสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นชุมชนแต่จิว กวางตุ้ง ฮั่น และฮกเกี้ยนรวมกัน ถนนสายนี้มีจุดเริ่มต้นของหัวมังกรที่ซุ้มประตูเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บริเวณวงเวียนโอเดียน ท้องมังกรอยู่ที่บริเวณตลาดเก่าเยาวราชและสิ้นสุดปลายหางมังกรที่บริเวณปลายสุดของถนน

ถนนเยาวราชสร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งใช้ระยะเวลาในการตัดถนนรวมทั้งสิ้น 8 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2434 - พ.ศ. 2443 เพื่อให้ถนนเยาวราชเป็นสถานที่สำหรับส่งเสริมการค้าขาย ประกอบไปด้วยจุดสำคัญหลายจุด เช่น วงเวียนโอเดียน ถนนเจริญกรุง ซึ่งอยู่ในท้องที่แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของถนนเยาวราชติดกับถนนทรงสวัสดิ์(สี่แยกเฉลิมบุรี) ถนนราชวงศ์(สี่แยกราชวงศ์) และถนนจักรวรรดิ(สี่แยกวัดตึก) ข้ามคลองรอบกรุง(สะพานกาญจนาภิเษก) เข้าสู่ท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร สิ้นสุดที่แยกถนนพระพงษ์ตัดกับถนนมหาไชยและถนนจักรเพชร บริเวณถนนเยาวราชเป็นแหล่งชุมชนชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นจำนวนมาก จัดเป็นย่านธุรกิจการค้า การเงิน การธนาคาร ร้านทอง ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านค้า ฯลฯ โดยได้รับการขนานนามว่าเป็น "ไชน่าทาวน์แห่งกรุงเทพมหานคร"

เริ่มจากสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กราบบังคมทูลขอสร้างถนน โดยเริ่มตั้งแต่คลองรอบกรุงตรงข้ามกับป้อมมหาไชย ตัดลงไปทางทิศใต้บรรจบกับถนนราชวงศ์ซึ่งสร้างแยกจากถนนเจริญกรุงตรงไปฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา(ท่าราชวงศ์) และให้ชื่อถนนว่า "ถนนยุพราช" ต่อมาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า "ถนนเยาวราช" ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2434 จึงมีพระบรมราชโองการให้ออกประกาศกรมโยธาธิการแจ้งให้ราษฎรทราบว่า จะมีการตัดถนนเยาวราช

การสร้างถนนประสบอุปสรรคหลายประการนับแต่เริ่มในปี พ.ศ. 2435 จนถึงปี พ.ศ. 2438 ก็ยังไม่เสร็จ เพราะนอกจากราษฎรจะขัดขวางแล้วยังปรากฏว่า เจ้าของที่ดินหลายรายชวนขวยที่จะขายที่ดินให้กับคนในบังคับต่างประเทศ ทำให้การก่อสร้างค่อนข้างล่าช้า เพราะกระทรวงนครบาลไม่อาจจัดการเรื่องที่ดินที่ถนนจะต้องตัดผ่านให้กับกรมโยธาธิการได้ ปรากฏว่าพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิธาดา เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการได้มีหนังสือกราบทูลพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นนครสวรรค์เทพพนาธิบดีกระทรวงนครบาลเกี่ยวกับการมอบที่ดินที่อยู่ในแนวถนนให้กระทรวงโยธาธิการ ขอให้กระทรวงนครบาลจัดการในกรณีที่ดินในบังคับต่างประเทศจะมาทำหนังสือซื้อขายหรือจำหน่ายที่ดินที่ได้กรุยทางสร้างถนนเยาวราชไว้โดยสั่งให้เจ้าพนักงานหรืออำเภอกำนันให้ทราบว่าเป็นที่ทำถนนอย่าให้รับทำหนังสือซื้อขาย แต่กรมหมื่นนครสวรรค์เทพพนาธิบดีทรงอ้างว่าต้องทรงรอคำวินิจฉัยจากที่ประชุมเสนาบดีในเรื่องที่ราษฎรร้องเรียนกันขึ้นมาว่าการตัดถนนผ่านที่ดินเป็นไปอย่างไม่เป็นธรรม และปรากฏหนังสือโต้ตอบกันระหว่างเสนาบดีทั้ง 2 กระทรวงนี้ เพราะกระทรวงโยธาธิการ

ต้องการสร้างถนนให้เสร็จสิ้น ขณะที่กระทรวงนครบาลพยายามที่จะให้ราษฎรได้รับเงินค่าที่ดินจากรัฐบาล จึงรอฟพระบรมราชโองการเกี่ยวกับเรื่องนี้ และยังไม่มอบที่ดินให้กระทรวงโยธาธิการ ถึงกับกรมหมื่นพิทยาลาภพฤฒิตาตรงระบุว่า กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์ทรงพระเมตตากับราษฎรบริเวณถนนเยาวราชกว่าราษฎรในแนวถนนอื่น ๆ กรมโยธาธิการจึงต้องดำเนินการสร้างถนนส่วนที่ไม่มีปัญหาและที่ดินที่เป็นของหลวงก่อน

ในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2441 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงมีพระบรมราชโองการให้กระทรวงโยธาธิการดำเนินการตัดถนนต่อไป เพราะมีพระราชดำริว่าที่ดินซึ่งถูกตัดถนนผ่านไปในนั้น ย่อมทวีราคาขึ้นกว่าแต่ก่อนหลายสิบเท่าเป็นประโยชน์แก่เจ้าของมาก ไม่ควรจะเสียดายที่ดินซึ่งเป็นท้องถนนแต่เพียงเล็กน้อย และโปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์และกรมหมื่นพิทยาลาภพฤฒิตาตรปรึกษากันต่อหน้าพระที่นั่งให้กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์ออกประกาศให้เจ้าของที่ดินออกจากที่ดิน หากเจ้าของที่ดินไม่ยอมรื้อก็ให้กระทรวงโยธาธิการแจ้งไปที่กระทรวงนครบาล และให้กระทรวงนครบาลเป็นผู้ให้กรมโยธาธิการฟ้อง การตัดถนนเยาวราชจึงดำเนินการต่อไปได้

เมื่อแรกตัดถนนเยาวราชใหม่นั้น มีชาวจีนอยู่อาศัยกันหนาแน่น ตรabantปัจจุบันถนนเยาวราชยังคงมีความสำคัญ เพราะเป็นย่านร้านอาหารชั้นนำ ในช่วงปี พ.ศ. 2500 ถนนเยาวราชรถยังวิ่งสวนทางกัน มีรถเมล์สาย 23 และรถเมล์สาย 24 ที่เรียกกันว่า "ไทยประดิษฐ์" วิ่งสวนทางกัน และมีรถรางวิ่งอยู่อีกช่องทางหนึ่ง ถนนเยาวราชเป็นที่จัดงานประจำปีอยู่เนืองๆ โดยจะปิดการจราจรชั่วคราว เป็น "ถนนคนเดิน" มีการขายอาหารจีนที่มีชื่อ การแสดง และออกร้านมากมายจากร้านค้าที่อยู่สองข้างทาง

ต่อมาความขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างคนไทยกับคนไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านเยาวราช ถึงกับมีการทำร้ายร่างกายคนไทยที่เข้าไปในบริเวณนี้ ในวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล พร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช จึงเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรด้วยการพระราชดำเนินที่เยาวราช สำเพ็ง ตั้งแต่เวลา 09.00 น. -12.00 น. รวมเป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ทำให้ชาวเยาวราช เกิดความปิติยินดีอย่างมาก และได้จัดซุ้มเฉลิมพระเกียรติถวายการต้อนรับอย่างสมพระเกียรติ ในครั้งนั้นพระองค์ได้เสด็จเข้าไปเยี่ยมเยียนถึงในบ้านพักและร้านค้าของราษฎรอย่างใกล้ชิด และทรงเสวยพระกระยาหารเที่ยงที่ชาวเยาวราชจัดถวาย ที่สมาคมพ่อค้าไทย-จีน ถนนสาทร

3.2 คู่มือคำศัพท์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายคำว่า สิ่งพิมพ์ หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้น รวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ แผนผัง ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใดอันมีลักษณะเช่นเดียวกัน

สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบหนังสือนำเที่ยวเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวซึ่งใช้เป็นคู่มือสำคัญระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว คือ หนังสือนำเที่ยว (guidebook) ซึ่งพจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน บัญญัติว่า หนังสือนำเที่ยว เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อช่วยนักท่องเที่ยว ในสมัย

กลางมีหนังสือแนะนำเที่ยวและเรื่องทำนองพื้นความทรงจำที่มักจะมีคุณค่าทางวรรณคดีอยู่มาก จนกระทั่งเกิดความนิยมเดินทางเพื่อความเพลิดเพลินและการพักผ่อน แต่หนังสือเพื่อนำเที่ยวที่เขียนขึ้นอย่างแท้จริงก็ยังมีไม่มากนัก ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 การท่องเที่ยวต่างแดนในยุโรปหรือแกรนด์ทัวร์ (Grand Tour) เป็นเหตุให้นักเขียนหลายคนเขียนหนังสือแนะนำเที่ยวยุโรปอย่างละเอียด ยังมีผู้นิยมแกรนด์ทัวร์มากขึ้น หนังสือแนะนำเที่ยวจึงทวีจำนวนขึ้น และในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ก็มีเป็นจำนวนมาก

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงรัตน์ ด่านไธยนา (2553) ได้จัดทำโครงการจัดทำคู่มือการท่องเที่ยวด้วยตนเองของชุมชนบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าความต้องการของนักท่องเที่ยว คือ ความสนใจต่อเส้นทาง การท่องเที่ยวในตำบล บางนกแขวก เพื่อศึกษาหาความรู้ทางด้านวิถีชีวิตชุมชนเชิงประวัติศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมทางการท่องเที่ยวเป็น ตัวช่วยเสริม ส่วนรูปแบบคู่มือทางการท่องเที่ยวจะต้องคงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยการนำเสนอเรื่องราวมาจากวิถีชีวิตของคนในชุมชนในรูปแบบการเล่าเรื่องแบบนิยาย และการใช้ภาพประกอบ ขนาดที่เหมาะสม คือ ขนาด A5 หรือฟ็อกเก็ตส์บุ๊ก เพื่อให้สะดวกต่อการพกพาถ่าย เนื้อหาด้านในต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับเส้นทาง การท่องเที่ยวที่แสดงถึงการท่องเที่ยวภายในชุมชน มีแผนที่ขนาดใหญ่ ดูชัดเจน แสดงสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

กัญจน์รัตน์ ธรรมพิศาลกุล และพิชานัน ด่านเกื้อกุล (2557) เป็นการศึกษาคำศัพท์และการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในโรงงานโดยมีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและรวบรวมจากการแปลอีเมลบันทึกการประชุมและการนำเสนองานต่างๆในระหว่างการทำงาน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าคำศัพท์เฉพาะของโรงงานเป็นทั้งคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นมากมายหลายหมวดหมู่เพื่อให้พนักงานได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้องถึงความหมายของคำศัพท์นั้นๆและนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้กับการทำงาน อีกทั้งยังทำให้การสื่อสารภายในองค์กรเป็นไปอย่างราบรื่นมากยิ่งขึ้นจึงได้จัดทำคู่มือศัพท์เฉพาะของโรงงานขึ้นในรูปแบบที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในบริเวณถนนเยาวราช ตั้งแต่แขวงเวียนโอเดียน จนถึงบริเวณแยกวัดตึก โดยเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 50 คน ดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและรูปแบบคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยว

4.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดทำเป็นต้นแบบคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชโดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยมาประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.3 ทดลองใช้คู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช โดยให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบกลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน

ก่อนนำไปทดสอบสนามโดยกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวน 50 คน เพื่อนำคู่มือศัพท์ภาษาไทยไปทดลองใช้เป็นเวลา 1 สัปดาห์

4.4 สอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช แล้วรวบรวมข้อมูลมาสรุปและวิเคราะห์ เพื่อจัดทำคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช

5. ผลและวิจารณ์

ผลการสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช มีคำศัพท์จำนวน 8 กลุ่มรายละเอียด ดังนี้

5.1 สัญลักษณ์ของเสียง และการนับเลข ประกอบด้วยสัญลักษณ์ของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ รวมทั้งจำนวนนับในภาษาไทย

5.2 การบอกเวลา และวัน เดือน ปี ประกอบด้วยคำศัพท์เกี่ยวกับ วัน เดือน ปี และการบอกเวลาแบบไทย

5.3 คำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายและการสนทนา ประกอบด้วยคำศัพท์ คำทักทาย และวลีหรือคำที่ใช้ในการแนะนำตนเองและผู้อื่น เพื่อใช้สมาคมในชีวิตประจำวัน

5.4 คำศัพท์ทั่วไปที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

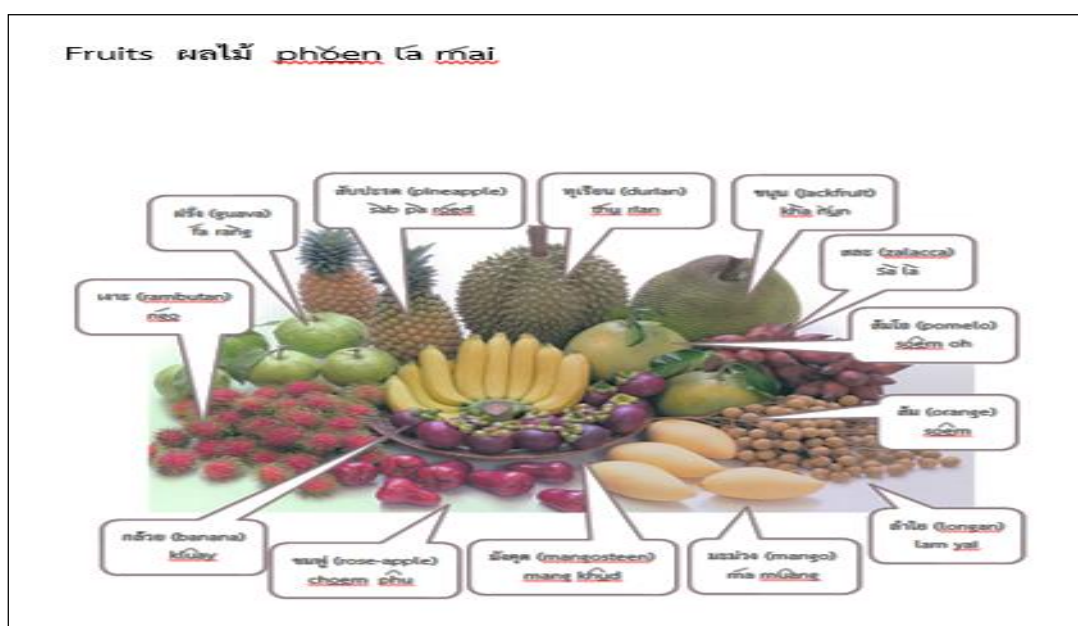
5.5 คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย ประกอบด้วย การเรียกอวัยวะต่างๆในร่างกาย

5.6 คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารไทย ประกอบด้วยการเรียกออาหารไทย และวลีหรือคำที่ใช้ในร้านอาหาร

5.7 คำศัพท์เกี่ยวกับสี ประกอบด้วยการเรียกสีแบบไทย และบทสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกาย

5.8 การท่องเที่ยวในเยาวราช ประกอบด้วยคำศัพท์ที่ใช้ในการท่องเที่ยวถนนเยาวราช และวลีหรือคำเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว

5.8.1 ผลการประเมินคุณภาพคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชโดยผู้เชี่ยวชาญว่า มีเนื้อหา และภาษา อยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านรูปแบบการนำเสนออยู่ในระดับดี ดังตารางที่ 1

ภาพที่ 1 ตัวอย่างคู่มือศัพท์ภาษาไทยเกี่ยวกับผลไม้ไทย

การท่องเที่ยวในเขาวราช
Travel in Yaowaraj road

คำศัพท์ Kham'sab

den thaang	เดินทาง	to travel
thong thiaiw	ท่องเที่ยว	to go on tour, to travel
roed fai	รถไฟ	train
roed voen	รถยนต์	car
phadong bin	เครื่องบิน	plane
ru	เรือ	boat, ship

คุณจะไปเที่ยวที่ไหน
khun ja pai thiaiw tee nai

คุณจะไปอย่างไร
khun ja pai veaon rai

ภาพที่ 2 ตัวอย่างคู่มือศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในการท่องเที่ยวเขาวราช

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชโดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
ความคิดเห็นด้านเนื้อหา			
1) คำศัพท์ถูกต้อง	5.00	0.00	ดีมาก
2) คำศัพท์เหมาะสม	4.50	0.71	ดีมาก
3) คำศัพท์ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.50	0.71	ดีมาก
ความคิดเห็นด้านรูปแบบการนำเสนอ			
1) คำศัพท์สอดคล้องกับการจัดกลุ่มคำศัพท์	4.00	0.00	ดี
2) มีการอธิบายความหมายของคำศัพท์ ทำให้เข้าใจง่าย	4.00	0.00	ดี
3) นำเสนอคำศัพท์ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.00	0.00	ดี
ความคิดเห็นด้านภาษา			
1) ใช้ภาษาถูกต้อง	5.00	0.00	ดีมาก
2) ใช้ภาษาเหมาะสม	4.50	0.71	ดีมาก
3) สามารถนำไปใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวันได้จริง	5.00	0.00	ดีมาก
รวม	4.50	0.24	ดีมาก

5.8.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช พบว่านักท่องเที่ยวต่างชาติมีความคิดเห็นกับคู่มือศัพท์ภาษาไทยที่สร้างขึ้นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมดีมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นดีมากในด้านภาษา และคำอธิบายความหมายของคำศัพท์ เข้าใจง่าย สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีประโยชน์ในการท่องเที่ยวถนนเยาวราช ส่วนความคิดเห็นปานกลาง คือ รูปแบบที่น่าสนใจและการจัดรูปแบบคู่มือให้อ่านง่าย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราช

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1) มีรูปแบบนำเสนอที่น่าสนใจ	2.48	0.63	ปานกลาง
2) การจัดวางภาพประกอบสวยงามและดึงดูดใจ	2.61	0.45	ดี
3) การจัดรูปเล่มคู่มือทำให้อ่านง่าย	2.48	0.63	ปานกลาง
4) ภาษาที่ใช้ถูกต้องและเหมาะสม	2.75	0.44	ดี
5) คำอธิบายความหมายของคำศัพท์เข้าใจง่าย	2.75	0.44	ดี
6) การจัดกลุ่มคำทำให้ค้นหาได้สะดวก	2.61	0.45	ดี
7) คำศัพท์ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติ	2.59	0.44	ดี
8) คำศัพท์มีประโยชน์ในการท่องเที่ยวถนนเยาวราช	2.70	0.46	ดี
9) สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.59	0.44	ดี
10) คู่มือเล่มนี้เหมาะจะใช้เป็นคู่มือคำศัพท์สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	2.75	0.44	ดี
รวม	2.63	0.45	ดี

6. สรุปผล

6.1 ผลการสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชมีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้การท่องเที่ยวถนนเยาวราชได้

6.2 คู่มือศัพท์ภาษาไทยสำหรับการท่องเที่ยวถนนเยาวราชที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ดี ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยสร้างคู่มือศัพท์ภาษาไทยให้ตรงกับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในถนนเยาวราช และเอกสารต่างๆเกี่ยวกับการฟังและพูดภาษาไทย เน้นการฝึกทักษะออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกฝนด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของธอร์นไดค์ (Edward Lee Thorndike) ได้กล่าวถึงกฎแห่งการฝึกหัดไว้ว่า เมื่อต้องการให้ผู้รับการฝึกเกิดทักษะการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองต้องการฝึก จะต้องเริ่มจากการทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการฝึกเสียก่อน และควรใช้ทักษะในการฝึกเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ในส่วนข้อเสนอแนะจะพัฒนาคู่มือศัพท์ภาษาไทย ควรให้มีภาพสวยงามมากขึ้น และปรับปรุงกลุ่มคำศัพท์ให้หลากหลายกว่าเดิม และควรเพิ่มรายละเอียดที่น่าสนใจและทันสมัยด้วย

7. เอกสารอ้างอิง

กัญจน์รัตน์ ธรรมพิศาลกุล และพิชานันต์ ด้านเกื้อกูล. (2557). **การจัดทำคู่มือคำศัพท์และการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในที่ทำงาน**. รายงานการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา สาขาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม.

ดวงรัตน์ ด้านไทรย่นา. (2553). **คู่มือการท่องเที่ยวด้วยตนเองของชุมชนบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม**. งานวิจัยคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.